

[Landbrugsministeren.]

den på, at der til anlæg af rørledninger på søterritoriet udkræves en særlig tilladelse fra ministeren for offentlige arbejder.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Holmberg* til kirkeministeren:

„Finder ministeren anledning til at ændre bestemmelserne i loven om kirkers brug m. m. om, at folkekirkens kirker ikke må anvendes til gudstjenester af uden for folkekirken stående trossamfund?“

Holmberg: I kirkelige kredse herhjemme i Danmark tales der jo ret ofte om den rummelige og tolerante danske folkekirke, men er det nu rimeligt og rigtigt ved en nærmere prøvelse og gennemgang? Jeg mener nej og skal motivere mit spørgsmål til kirkeministeren, som derved får lejlighed til at svare på det i folketinget.

Vi ved alle sammen, at der er noget, der hedder ferie, og vi ved, at i visse dele af Danmark får vi besøg af tusinder, ja, titusinder, som tilhører andre trossamfund, og jeg er bekendt med, at medlemmer af den katolske menighed har anmodet om at måtte låne nogle af vore kirker til deres gudstjenester uden for den normale gudstjenestetid. Vi ved endvidere, at hvor der er blevet anmodet herom, har menighedsrådene, og så vidt vides også biskopperne, været villige hertil. Men det støder an mod loven om kirkers brug, hvor der bl. a. står, at folkekirkens kirker ikke må bruges af udenforstående trossamfund. Dog er der her den lille ventil, at det allernådigst kan tillades præster fra andre trossamfund at tale i kirken, men den folkekirkepræst, der giver tilladelsen, skal selv være til stede og lede gudstjenesten. Er det mon det, vi forstår ved rummelighed og tolerance? Jeg er vidende om, at i de katolske lande rækker de, jeg kan næsten sige broderligt hånden ud med tilladelser til andre trossamfund. Både i Tyskland og Italien, hvor konkurrencen mellem konfessionerne ellers er ret hård, kan de åbenbart godt enes om at bruge den samme kirkebygning, men ikke i Danmark.

Mit spørgsmål til ministeren går altså ud på, om ministeren finder det rimeligt og rigtigt, at den danske folkekirke lukker sig inde, ja, vi kan næsten gå videre og sige lukker sig ude i et stående forbud mod udlån af sine kirker, og om ministeren vil stille forslag om ændringer.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen):

Jeg har for få dage siden skriftligt besvaret et skriftligt stillet spørgsmål fra fru Bodil Koch om samme emne, et spørgsmål, som har sin baggrund i forholdene i Ebeltoft, hvor katolske turister i sommertiden skal have haft visse vanskeligheder med at finde et passende gudstjenestelokale.

Jeg kan forstå, at hr. Holmbergs spørgsmål har samme eller et lignende udgangspunkt.

Problemet er nu nok ikke af så forfærdelig stort omfang, men det kan jo skyldes, enten at man er særlig økumenisk indstillet i Ebeltoft, eller måske at katolske turister har en særlig forkærlighed for at feriere på Mols. Jeg synes ikke, det har noget at gøre med rummelighed; det har bl. a. at gøre med en vis orden.

Som reglerne er i loven om kirkers brug, kan præster fra andre kristne trossamfund prædike ved folkekirkens gudstjenester, hvis den folkekirkepræst, der jo skal lede gudstjenesten, vil overlade dem sin prædikestol og i øvrigt påtage sig det ansvar, som han må have for gudstjenesten på det sted, hvor han er sognets præst. Han kan derimod ikke uden videre overlade en præst fra et andet trossamfund kirken til afholdelse af en selvstændig gudstjeneste.

Jeg vil imidlertid gerne, da jeg nu får foreholdt begreber som rummelighed, samarbejdsvilje o. lign., som en imødekommelse af det stillede spørgsmål overveje at stille forslag om en ændring af loven om kirkers brug — det kan ikke blive før i næste folketingsår — således at der bliver mulighed for at åbne adgang for andre kristne trossamfund til at holde helt selvstændige gudstjenester i den danske folkekirkens kirker. Men jeg må mene, at udgangspunktet må være, at et flertal i det pågældende sogns menighedsråd og tillige stiftets biskop går ind derfor.

Jeg mener altså, at loven bør åbne adgang for andre kristne trossamfund, men